

ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിന്റെ നാൾ വഴികൾ

ഡോ. അനീസ് മുഹമ്മദ്. സി.

ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം, 2020

484 പേജുകളുള്ള എൻ.ഇ.പി. ഡ്രാഫ്റ്റ് 2019 ജൂലൈയിൽ സമർപ്പിച്ചു.

ഡ്രാഫ്റ്റിന്റെ ഘടന ഇതായിരുന്നു.

- ഭാഗം I : സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം
- ഭാഗം II : ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം
- ഭാഗം III : മറ്റു പ്രധാന ഫോക്കസ് ഏരിയകൾ
- ഭാഗം IV : വിദ്യാഭ്യാസ പരിവർത്തനം
- അനുബന്ധം : എങ്ങനെ ഇവ നടപ്പിലാക്കാം

ഡ്രാഫ്റ്റിന്റെ മുകളിൽ വീണ്ടും ചർച്ചകൾ തുടരുന്നു. വ്യക്തിഗതവും കൂട്ടായതുമായ ഫീഡ് ബാക്കുകൾ എടുക്കുകയും അന്തിമ നയം എൻ.ഇ.പി.- 2020 മാനവ വിഭവശേഷി മന്ത്രി ശ്രീ. രമേശ് പൊഖ്രിയാൽ, സഞ്ജയ് യോത്രെക്ക് 2020 ജൂലൈ 29ന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം 1968

1968ൽ ഇന്ദിരാഗാന്ധി സർക്കാരിനു കീഴിലാണ് ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യ വിദ്യാഭ്യാസ നയം രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു നയരൂപീകരണത്തിന് സർക്കാരിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് 1964ൽ കോൺഗ്രസ് എം.പി. സിദ്ധേശ്വർ പ്രസാദ് ലോകസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയമായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ, കാര്യത്തിൽ സർക്കാർ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ചെലുത്താത്തതിനെ വിമർശിച്ച അദ്ദേഹം കേന്ദ്രത്തിന് ഏകീകൃത വിദ്യാഭ്യാസ കാഴ്ചപ്പാടും കൃത്യമായ തത്ത്വചിന്തയും ഇല്ല എന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ദേശീയവും ഏകോപിതവുമായ ഒരു നയം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അന്നത്തെ സർക്കാർ സമ്മതിക്കുകയും യു.ജി.സി. ചെയർപേഴ്സൺ ഡി.എസ്. കോത്താരിയുടെ കീഴിൽ 17 അംഗ വിദ്യാഭ്യാസ കമ്മീഷൻ രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കോത്താരി കമ്മീഷന്റെ സുപാർശകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആദ്യത്തെ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ

സ നയം 1968ൽ പുറത്തിറങ്ങി. ഈ നയം ജാതി മത ലിംഗഭേദമില്ലാതെ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഒരു ദേശീയ സ്കൂൾ സമ്പ്രദായം ആവശ്യമാണെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഒരു നിശ്ചിത ലെവൽ വരെ ഗുണനിലവാരം ഉറപ്പാക്കുകയും ഇതിനായി ഒരു പൊതു വിദ്യാഭ്യാസ ഘടന (10+2+3) വിഭാവനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ നയം രാജ്യത്തുടനീളം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. നമ്മളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ആ സമ്പ്രദായത്തിൽ പഠിച്ചു വന്നവരാണ്. സ്കൂളിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ മാതൃഭാഷയെ അധ്യാപന മാധ്യമമായി ഉപയോഗിക്കണമെന്നും സർവകലാശാലകളിലെ ഗവേഷണം ശക്തിപ്പെടുത്തണം എന്നതുമായിരുന്നു ഈ നയം മുന്നോട്ടു വെച്ച പ്രധാന നിർദ്ദേശം.

NEP- 1968 വിലയിരുത്തുമ്പോൾ

1968ലെ പോളിസി അല്ലെങ്കിൽ എൻ.ഇ.പി -1 വേണ്ടത്ര വിജയിച്ചില്ല എന്നു പറയാം. ഇതിന് നിരവധി കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന് അക്കാലത്ത് ശരിയായ പ്രവർത്തന പരിപാടി തയ്യാറാക്കിയില്ല എന്നതാണ്. ഫണ്ടുകളുടെ കുറവായിരുന്നു മറ്റൊരു പ്രധാന പ്രശ്നം. ഇന്ത്യയുടെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ തകരാറിലായിരുന്നു. മൂന്നാമതായി, അക്കാലത്ത് വിദ്യാഭ്യാസം സംസ്ഥാന പട്ടികയിലായിരുന്നു. അതിനാൽ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഈ പദ്ധതി നടപ്പാക്കുന്നതിനായി കേന്ദ്രത്തിന് ഇടപെടാനുള്ള സാധ്യതകൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും നിലവിലെ 10+2+3 വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായവും ത്രിഭാഷാ ഫോർമുലയും ഇന്ത്യയിലെ മിക്ക സ്കൂളുകളും പിന്തുടരുന്നു എന്നത് ഈ നയത്തിന്റെ എടുത്തു പറയേണ്ട നേട്ടം തന്നെയാണ്. ശാസ്ത്രത്തിനും ഗണിതത്തിനും ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുൻഗണനയും ഈ നയത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് കൈവന്നത്.

ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം, 1986

1986ലെ രണ്ടാമത്തെ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം രാജീവ് ഗാന്ധി പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന കാലത്താണ് പുറത്തിറക്കിയത്. 1992ൽ പി.വി. നരസിംഹറാവു പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ ഇത് പരിഷ്കരിച്ചു. ഈ നയം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ആധുനികവൽക്കരണത്തിനും ഐ.ടി.ക്കും പ്രാധാന്യം നൽകി. അധ്യാപക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുനഃസംഘാടനം, ബാല്യകാല പരിചരണം, സ്ത്രീ ശാക്തീകരണം, മുതിർന്നവരുടെ സാക്ഷരത എന്നിവയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി. സർവകലാശാലകളുടെയും കോളേജുകളുടെയും സ്വയം ഭരണാധികാരവും ഇത് അംഗീകരിച്ചു.

NEP- 1986നെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ

1968ലെ നയവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ 1986 നയം മികച്ച പ്രകടനം കാഴ്ചവെച്ചു. ഇതിന് നിരവധി കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. 1976ലെ 42-ാം ഭേദഗതിക്ക് ശേഷമാണ് ഈ നയം വന്നത് എന്നത് തന്നെയാണ് ഒന്ന്. ഈ ഭേദഗതിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം, വനങ്ങൾ, വന്യമൃഗങ്ങളുടെയും പക്ഷികളുടെയും സംരക്ഷണം അളവുതൂക്ക വിഭാഗം എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ അഞ്ച് വിഷയങ്ങൾ സംസ്ഥാന പട്ടികയിൽ നിന്ന് കൺകറന്റ് പട്ടികയിലേക്ക് മാറ്റി. അതുകൊണ്ട് തന്നെ കേന്ദ്ര സൂതമായി നിരവധി പ്രോഗ്രാമുകൾ അവതരിപ്പിക്കാനും ഈ നയത്തിന് അനുകൂല അഭിയാൻ, മിഡ് ഡേ മീൽ സ്കീം, നവോദയ വിദ്യാലയങ്ങൾ (സർവശി എസ്. സ്കൂളുകൾ) കേന്ദ്രീയ വിദ്യാലയങ്ങൾ (കെ.വി. സ്കൂളുകൾ) (എൻ.വി. സത്തിൽ ഐടി ഉപയോഗം എന്നിവ 1986ലെ എൻ.ഇ.പി പ്രകാരം വന്ന സർ

ക്കാർ പദ്ധതികളാണ്.

1986ലെ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയവും 1992ലെ പ്രോഗ്രാം ഓഫ് ആക്ഷൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന പരിഷ്കരിച്ച നയവും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്, പ്രത്യേകിച്ച് ബിരുദ, ബിരുദാനന്തര ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വളരെയേറെ പ്രാധാന്യം നൽകി. ആചാര്യ രാമമൂർത്തി, ജനാർദ്ദൻ റെഡ്ഡി കമ്മിറ്റികൾ എൻ.പി.ഇ 1986ന്റെ മേൽ നടത്തിയ അവലോകനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പ്രോഗ്രാം ഓഫ് ആക്ഷൻ രൂപീകരിച്ചത്. യു.ജി.സി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന തരത്തിൽ സ്വയംഭരണ കോളേജുകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും മെഡിക്കൽ, എഞ്ചിനീയറിംഗ്, അഗ്രികൾച്ചർ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ തുടങ്ങിയ സാങ്കേതിക സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കണം എന്നും ഈ രേഖ നിർദ്ദേശിച്ചു. തൊഴിൽ നൈപുണ്യത്തിന്റെ വികസനം ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്തു.

ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം 2020ലേക്ക്

1992ൽ എൻ.പി.ഇ. പരിഷ്കാരങ്ങൾ പുനപ്പരിശോധിക്കാനും ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ചലനാത്മക ലോകവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ മാറ്റം വരുത്താനും ഇന്ത്യൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചു. ഇക്കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാനായി 2015 മാർച്ച് 21 ന് അന്നത്തെ മാനവ വിഭവശേഷി മന്ത്രി ശ്രീമതി. സ്മൃതി ഇറാനി സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിമാരുടെയും സെക്രട്ടറിമാരുടെയും യോഗം വിളിക്കുകയും വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദേശീയ നയം രൂപീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു സമിതി രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിലെ അംഗങ്ങൾ:

ടി.എസ്.ആർ. സുബ്രമണ്യൻ, ശ്രീമതി. ശൈലജ ചന്ദ്ര, ശ്രീ. സേവരം ശർമ്മ, ശ്രീ. സുധീർ മങ്കാദ്, പ്രൊഫ. ജെ.എസ്. രജ്പുത് എന്നിവരായിരുന്നു.

2015 ജനുവരിയിലാണ് ഈ നയരേഖ തയ്യാറാക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നത്. 2015 ജനുവരി മുതൽ 2015 ഒക്ടോബർ വരെ താഴെ തട്ടിലുള്ള ചർച്ചകളായിരുന്നു. വില്ലേജ് തലം മുതൽ സംസ്ഥാന തലം വരെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലായി ഒരു ലക്ഷത്തി പതിനായിരത്തിൽപരം ഗ്രാസ്റൂട്ട് കൺസൾട്ടേഷൻ നടത്തി. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുമായും അക്കാദമിക് വിദഗ്ദ്ധരുമായും ഓൺലൈൻ കൂടിയാലോചനകളും നടത്തി. 2016 മെയ് 28ന് ഈ കമ്മിറ്റി കരട് സമർപ്പിച്ചു. പിന്നീട് ചില പ്രശ്നങ്ങൾ കാരണം ഇത് മരവിപ്പിക്കുകയും പുതിയ എച്ച്.ആർ.ഡി മന്ത്രി ശ്രീ. പ്രകാശ് ജാവേദ്ക്കറുടെ കീഴിൽ മറ്റൊരു നയരേഖ തയ്യാറാക്കാൻ ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനായി പുതിയ സമിതി രൂപീകരിച്ചു.

കെ. കസ്തൂരി രംഗൻ (ചെയർമാൻ), വസുധാ കാമത്ത്, മജ്ഞുൽ ഭാർഗവ, രംഗകർ കുരേൽ, ടി.വി. കുട്ടിമണി, കൃഷ്ണമോഹൻ ത്രിപാഠി, മസാർ ആസിഫ്, എം.കെ. ശ്രീധർ, ഷക്കില. ടി. ഷംസു (സെക്രട്ടറി) തുടങ്ങിയവരാണ് അംഗങ്ങൾ.

മുൻകാലങ്ങളിലെ നയങ്ങൾ, എം.എച്ച്.ആർ.ഡി.യുടെ മറ്റ് ഇൻപുട്ടുകൾ എന്നിവയിലൂടെ അവർ കടന്നുപോയി. ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിനായുള്ള ഡ്രാഫ്റ്റ്, 2015 മുതൽ താഴെത്തട്ടുകളിലെ കൺസൾട്ടേഷനുകളിലൂടെ ലഭിച്ച ഫീഡ് ബാക്ക്, അധ്യാപകർ, ഗവേഷകർ, നയ നിർമാതാക്കൾ തുടങ്ങി പല വിദഗ്ദ്ധരുമായുള്ള ചർച്ച, 70 ഓർഗനൈസേഷനുകളുമായും 216 പ്രമുഖ വ്യക്തികളുമായും സ്ഥാപനങ്ങളുമായും കൂടിയാലോചനകൾ എന്നിവയെല്ലാം പഠന വിധേയമാക്കി. 2017 ജൂലൈ മുതൽ ആരംഭിച്ച സമിതിയുടെ കാലാവധി അഞ്ച് തവണയോളം പിന്നീട് നീട്ടി.

484 പേജുകളുള്ള എൻ.ഇ.പി. ഡ്രാഫ്റ്റ് 2019 ജൂലൈയിൽ സമർപ്പിച്ച ഡ്രാഫ്റ്റിന്റെ ഘടന ഇതായിരുന്നു.

- ഭാഗം I : സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം
- ഭാഗം II : ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം
- ഭാഗം III : മറ്റു പ്രധാന ഫോക്കസ് ഏരിയകൾ
- ഭാഗം IV : വിദ്യാഭ്യാസ പരിവർത്തനം
- അനുബന്ധം : എങ്ങനെ ഇവ നടപ്പിലാക്കാം

ഡ്രാഫ്റ്റിന്റെ മുകളിൽ വീണ്ടും ചർച്ചകൾ തുടരുന്നു. വ്യക്തിഗതവും കൂട്ടായ്മയുമായ ഫീഡ് ബാക്കുകൾ എടുക്കുകയും അന്തിമ നയം എൻഇപി 2019 മാനവ വിഭവശേഷി മന്ത്രി ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിയാൽ, സെഞ്ച്വറിയോടുകൂടി ജൂലൈ 29ന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിനു മുമ്പുള്ള പ്രധാന നയങ്ങളും കമ്മീഷനുകളും

- യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാഭ്യാസ കമ്മീഷൻ (ഡോ. എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ) 1948-49
- സെക്കൻഡറി വിദ്യാഭ്യാസ കമ്മീഷൻ (ഡോ. എൽ.എസ്. മുതലിയാർ) 1952-53
- ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ കമ്മീഷൻ (ഡോ. ഡി.എസ്. കോത്താരി) - 1964-66
- വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദേശീയ നയം 1968
- വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദേശീയ നയം 1986
- അവലോകന സമിതി: ആചാര്യ രാമമൂർത്തി - 1990-91
- പ്രോഗ്രാം ഓഫ് ആക്ഷൻ 1992
- പൊതുജനീയ പ്രോഗ്രാം 1995
- പതിനൊന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയെ ഇന്ത്യയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതി എന്നാണ് അന്നത്തെ പ്രധാനമന്ത്രി മൻമോഹൻ സിംഗ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്.
- N.E.P. (ഡ്രാഫ്റ്റ് 2015-16)
- N.E.P. (ഡ്രാഫ്റ്റ് 2017-19)

